

PRABHUPĀDA KÖZÖSSÉGE

EGY IRIGYSÉG NÉLKÜLI KÖZÖSSÉG

Prabhupādaji Mahārāja létrehozta a Kṛṣṇa-tudatú Hívók Nemzetközi Közösségét, hogy közösséget biztosítson a *vaiṣṇavák* számára, egy olyan helyet, ami mentes az irigységtől. Másképp hogyan lennétek boldogok? Az ISKCON alapító *ācārya* centenáriumát ünneplitek, aki mindent szemmel tart. Ha azt látja, hogy a célja beteljesült, ha jelen van közöttünk a szeretet és a barátság, akkor nagyon boldog lesz. Ez a megfelelő centenáriumi ünnepség! Lehet, hogy olyan sok mindennel foglalkoztok, ám ha az igazi cél nem teljesül, akkor hogyan lehetnétek elégedettek? (My Revered Spiritual Master, 24. oldal. Lecke Śrīla Prabhupāda megjelenési napjának fesztiválján. 1995. augusztus 19., Bhubaneswar)

LELKI ÉS VEZETÉSI AUTORITÁS

Bhakta: El kell fogadnunk valakit vezetőnek, ha anyagi ragaszkodásokkal rendelkezik, és nem áll a lelki szinten?

Gour Govinda Swami: El kell fogadnunk, mert egy közösség részei vagyunk. Lehet, hogy valaki a világ bizonyos részének GBC-je, így a menedzsment rendszere szerint ő egy

vezető. A lelki vezetés szempontjából viszont meggyőződés nélkül nem tudom vezetőként elfogadni. Ez tőlem függ. Rendelkezem függetlenséggel. Ez az én választásom. Ami a szervezeti rendszert illeti, elfogadom őt, mert ő a GBC. De ami a lelki dolgokat illeti, meggyőződés nélkül nem fogadhatom el. „Kérlek, bocsáss meg!” Azt, hogy valakit lelki autoritásként fogadjanak el, nem lehet erőltetni és kötelezővé sem lehet tenni. Ez egy elv. Ahhoz, hogy valakit elfogadjak lelki vezetőnek, szívbeli meggyőződéssel kell rendelkezniem, mert ez a szív vágyától függ. Ez nem egy külsődleges dolog. Ez belül történik. Így cselekedni nem sértés. Nem arról van szó, hogy nem tiszteltem őt. Ő egy *vaiṣṇava*, tehát a hódolatomat ajánlom neki. Az összes *vaiṣṇavának* felajánljuk a hódolatunkat, anélkül, hogy figyelembe vennénk, hogy *kaniṣṭha*, *madhyama* vagy bármilyen más *vaiṣṇava*. Ez az etikett. De hogy kit fogad el valaki lelki tanítómesterének, az egy más dolog. (Sri Krishna Kathamrita, 10. szám, 14. oldal. Esti daršana, 1990., Bhubaneswar)

A KÖZÖSSÉGEN KÍVÜL

Bhakta: Ártalmas-e, ha nem a *guru* missziójához tartozó szent emberektől hallunk?

Gour Govinda Swami: Az a véleményem, hogy Śrīla Prabhupāda nem örülne, hogy ezek az idős *bhakták* az ISKCON-on kívüli személyek felé fordulnak. Śrīla Prabhupāda azt mondta, hogy minden benne van a könyveiben. Ha megpróbálsz ezt megérteni, akkor Śrīla Prabhupāda kegyéből minden világossá válik. Tény, hogy ha valahol van egy emelkedett *vaiṣṇava*, akkor oda kell menni, és társulni kell vele. Ebben nincs semmi rossz. A jelen esetben viszont az a veszély, hogy rossz irányba befolyásolják a mi szervezetünk *bhaktáit*. Ha a vezetők az ISKCON-on kívüli tanítókhöz fordulnak, akkor hogyan leszünk képesek fenntartani a fegyelmet? Śrīla Prabhupāda létrehozta ezt a közösséget, s ez a fenyegetés

csak fájdalmat okoz neki. Emiatt a megfontolás miatt nem szabad máshova menniük. Máskülönben ez csak fegyelmetlenséghez vezet a mozgalmunkban.

A dolognak két oldala van; filozófiai és szervezeti. A szervezeti oldalról nézve ez a gyakorlat nem jó. Azért van a GBC testület, hogy meghozzák mindazokat a szabályokat, amelyek fenntartják a fegyelmet a közösségünkben. De hogyan lehetne így fenntartani a fegyelmet? Senki sem hallgatna rájuk. „Ha a vezetők máshova mennek, miért kellene nekünk rájuk hallgatni? Megyünk inkább mi is.” Ez csak zavart fog okozni. (Sri Krishna Kathamrita, 10. szám, 14. oldal. Levél, 1994. november 3.)

MIÉRT VAN ANNYI GURU?

Bhakta: Gyakran mondják, hogy a hiteles *gurunak* tiszta *bhaktának* kell lennie. Ennek fényében hogyan értsük meg, hogy manapság olyan sok *bhakta* fogadja el a *guru* helyzetét?

Gour Govinda Swami: A dolognak két oldala van: lelki és szervezeti. Ez egy szervezeti kérdés. Ha nem engednék meg nekik, hogy tanítványokat fogadjanak el, akkor a szervezet összeomlana. Nem lenne együttműködés, csak veszekedés és széthúzás. „Ő, ő *guru* akar lenni! Rendben, csináld! Bárhogyan, csak tartsuk fenn a közösséget.” Ez egy szervezeti kérdés. *Guruk* akarnak lenni. Valamilyen pozíciót szeretnének. Ez anyagi megfontolás, nem több annál. Így valami hasznos munkát végeznek a közösség számára. A vezetők irányítják ezt a területet. Máskülönben hogyan lehetne működtetni egy világszervezetet? (Sri Krishna Kathamrita, 10. szám, 14. oldal. Esti daršana. 1990., Bhubaneswar)

PRABHUPĀDA CSALÁDJA: AZ ISKCON

Bhakta: Mit kell tenniük azoknak a *bhaktáknak*, akiknek az avató *guruja* később leesett?

Gour Govinda Swami: Jīva Gosvāmī azt mondta, ha a *guru* leesik, akkor el kell fogadni egy másik *gurut* ugyanabból a családból, ugyanabból a vonalból, ami ebben az esetben az ISKCON-t jelenti. Az ilyen *bhaktának*

azt kell gondolnia, hogy „*Agurum* leasett, de én az ISKCON embere, Śrīla Prabhupāda embere vagyok. Ha bárhová máshová szeretnék *śikṣāért* fordulni, akkor először a GBC engedélyét kell kérnem.” Máskülönb csak fogadj el egy másik *gurut* az ISKCON-ból, ugyanabból a családból, ahogyan Jīva Gosvāmī javasolta. Ne menj a családon kívülre!

Valakinek elbukott a lelki tanítómestere. De az autoritása még mindig ott van, tehát kérjen engedélyt tőle. Máskülönb, ha engedély nélkül távolodik el, akkor sértést követ el. Elhagyja a családot. (My Revered Spiritual Master, 113. oldal. Darśana, 1992. december 31., Bhubaneswar)

BHAKTÁK AZ ISKCON-ON KÍVÜLRŐL

Bhakta: Visszatérhetnek Istenhez Śrīla Prabhupāda istententestvéreinek a tanítványai?

Gour Govinda Swami: Nem mi vagyunk a bíró. Az Úr a bíró. Miért kell erről beszélünk? Miért teszel fel ilyen kérdést? Nem helyénvaló ilyet kérdezni, és nem helyes rá válaszolni.

Bhakta: Létezik olyan gondolkodásmód, hogy ha valaki nem az ISKCON tagja, akkor nem mehet vissza Istenhez.

Gour Govinda Swami: Ez nem igaz. „Ha nem vagy az ISKCON-ban, akkor nem mehetsz vissza Istenhez!” Mi ez?

Bhakta: Mert nem az intézmény visz vissza Istenhez.

Gour Govinda Swami: Nem. Nem.

Bhakta: Hanem a tiszta *bhakta* abban az intézményben.

Gour Govinda Swami: Igen. (Darśana. 1992. április, Bhubaneswar)

ÚTMUTATÁS AZ ISKCON-ON KÍVÜL

Bhakta: Egyszer azt mondtad, ha egy ISKCON *bhakta* az ISKCON-on kívülről akar *śikṣát* elfogadni, akkor ehhez először az ISKCON áldását kell kérnie.

Gour Govinda Swami: Igen, máskülönbén sértést követsz el. Ha valaki engedély nélkül távozik, sértést követ el. Ezért először kérj engedélyt, s csak ha kaptál, akkor menj! Ha úgy mész, hogy először nem kérdezed meg a *dikṣā-gurudat*, akkor sértést követsz el e *vaiṣṇava* lótluszlába ellen, így a fejlődésed stagnálni fog.

Bhakta: Mit tehet valaki, hogy helyrehozzon egy ilyen sértést?

Gour Govinda Swami: Vissza kell jönnie, és annak a *vaiṣṇavának* a lótluszlábánál kell megbocsátásért könyörögnie, akit megsértett. Csak az a *vaiṣṇava* bocsáthat meg neki. Senki más. (Darśana. 1992. december 31., Bhubaneswar)

TISZTASÁG ÉS AZ INTÉZMÉNYEK

Gour Govinda Swami: Az intézménynek tisztának kell lenni. Ha jelen van benne néhány tiszta *bhakta*, akkor az is tiszta. Hogyan lehetne az intézmény tiszta a tiszta *bhakták* jelenléte nélkül? Például az én *guru-mahārājám* azt mondta, hogy Gandhi *rāma-rājyát*, tökéletes közigazgatást akarta létrehozni, amilyen az Úr Rāmacandra idejében volt. De hogyan hozhatna bárki létre *rāma-rājyát* Rāma nélkül? Először hozd el Rāmát, vagy hozd létre Rāmát. Rāma nélkül mindez csak álmodozás. Ugyanígy, hogyan lehetne tiszta az intézmény tiszta *bhakta* nélkül? Fenn kell tartani a tisztaságot, akkor az intézmény is tiszta lesz.

... Az ember testének, elméjének és beszédének tisztának kell lennie — *kaya-mana-vākya-śuddha*. Azt mondjuk, hogy a tisztaság az erő. Ez adja a tekintélyt. Ha ott a tisztaság, akkor minden meg fog jelenni. Az összes többi másodlagos.

Bhakta: Tehát ha nincs ott az erő, akkor minden, ami felépült, átmeneti lesz és össze fog omlani?

Gour Govinda Swami: Igen, biztos, hogy össze fog omlani. Ezért mondta az én *guru-mahārājám*, hogy „Nektek adtam mindezt. Most a ti kötelességetek, hogy fenntartsátok.” Miért beszélt így? „Mindent nektek adtam. Csak tartsátok fenn!” De ti most nem tudjátok fenntartani, értitek? Elveszítitek. Mert nem vagytok tiszták, ezért nem vagytok képesek

fenntartani. Lelki erőre, lelki hatékonyságra van szükség. Ez egy lelki szervezet, Mahāprabhu mozgalmá. Ez kell megértenetek. (Darsana. 1992. április, Bhubaneswar)

HÁROM DOLOG

Három dolog van, ami rendkívül fontos számomra. Az egyik, hogy prédikálni akarok a prédikátoroknak. Oly sok fájdalmat okoz nekem, amikor látom, hogy a *bhakták* leesnek és elmennek. A második fontos dolog, hogy meg szeretném mutatni, hogyan van benne minden Śrīla Prabhupāda könyveiben. Azok az emberek, akik azt mondják, hogy Śrīla Prabhupāda csak az ábécét tanította, nagy fájdalmat okoznak a szívemnek. El akarom őket hallgattatni. A harmadik dolog: meg szeretném mutatni, hogy minden elérhető az ISKCON-on belül, ezért a *bhaktáknak* nem kell máshová menniük magasabb szintű tanításokért. (My Revered Spiritual Master, 101. oldal. Beszélgetés, 1994. július, New York City)

AZ ÁLDÁSOK

Bhakta: Légy szíves, áldj meg minket, Mahārāja!

Gour Govinda Swami: Ez az én áldásom: „Szerezték meg *guru-mahārājám*, A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupādaji Mahārāja áldását! Legyetek az ISKCON-nak, annak a közösségnek a tagjai, amit Ő hozott létre világszerte! Szolgáljátok Őt! Maradjatok a közösségben! Szolgáljátok a Gurut és Gaurāṅgát!” Ez az én áldásom. Semmi más. Köszönöm! (My Revered Spiritual Master, 103. oldal. Darsana, 1991. szeptember 29., Dél-London)

AZ UTAZÁSAIM CÉLJA

Németországban, Heidelbergben egy *bhakta* megkérdezte tőlem, hogy „*Mahārāja*, miért jöttél? Olyan sok testi nehézséggel küzdesz. Mégis rengeteget utazol és prédikálsz. Mi a célod?”

Így feleltem neki: „Az életemet, a testemet, az elmémet, a szavaimat, vagyis mindenemet Guru és Gaurāṅga szolgálatának szenteltem. Tisztelt lelki tanítómesterem, Śrīmad A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda Mahārāja megalapította ezt a Kṛṣṇa-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségét. Ez a közösség olyan, mint az élete, a teste. Érzem, hogy most igen sok fájdalmat tapasztal. Az eltávozását követően sok úgynevezett *sannyāsī* és vezető elment, más csoportokhoz csatlakozott. Most pedig az ISKCON-t és Śrīla Prabhupādát kritizálják, amivel hatalmast sértést követnek el. Ezért bizonyosan büntetésben fognak részesülni. Képtelen vagyok elviselni, amit mondanak.”

Rómában mutattak nekem egy könyvecskét, amit ők adtak ki, és rányomtaták a *guru-mahārājám* nevet: „Śrīmad A. C. Bhaktivedanta Swami”. Erre azt kérdezem: miért írták rá a *guru-mahārājám* nevet? Ez csalás! Miért tettek oda egy fényképet a *guru-mahārājámról*, és miért az Ő cikkeit nyomtatják?! Aztán meg azt mondják az ISKCON *bhaktáknak*, hogy Bhaktivedanta Swami csak az alapfokú tudást, az ábécét adta át, semmi más magasabb szintű *vaiṣṇava* filozófiát. Csak becsapják és ellopják az ISKCON embereit.”

Ez igen fájdalmas a számomra és nehezen vagyok képes elviselni. Sokkolja a szívemet. Azok, akik elmennek, ostobák. Ostobák! Meg fogom büntetni őket. „Miért vagytok ilyen ostobák? Hogy hihettek nekik? Nem hisztek Prabhupādában, aki beteljesítette Gaurāṅga Mahāprabhu vágyát?

*ṛṭhivī-paryantayata āchedeśa-grāma
sarvatrasaṅcāraba-ibekamora nāma*

„Ezen a földön minden ország minden falujában fogják a nevem hirdetni.” (Śrī Caitanya Bhāgavata, Antya 4. 126. vers)

Guru-mahārājám nyugatra érkezését megelőzően Śrīmad Bhaktisiddhānta Prabhupāda Mahārāja már elküldte nyugatra Tirtha Mahārāját, Bhakti Hr̥daya Bon Mahārāját és másokat. Miért nem voltak ők sikeresek? *Sannyāsīk* voltak. A *mathában*, Śrīla Bhaktisiddhāntával éltek. Az én *guru-mahārājám gr̥hastha* volt és a saját otthonában élt. Ám Ő megkapta Śrīla Bhaktisiddhānta és Śrīla Bhaktivinoda Thākura teljes kegyét.”

AMIKOR A JÓSZERENCSE FELVIRRAD

Meg fogom tőlük kérdezni: „Ki ment el nyugatra? Ki vetette el a magot? Ki alapozta meg a Kṛṣṇa-tudatot? Ki teljesítette be Śrī Gaurāṅga Mahāprabhu vágját? Śrīla Prabhupāda különösen felhatalmazott volt. Most pedig máshová mentek, elhagyjátok az ISKCON-t? Olyan ostobák vagytok! Ezzel hatalmas sértést követtetek el! Azt állítjátok, Prabhupāda csak az alapvető tudást, az ábécét tanította, semmi magasabbat. Egyszerűen csak nem vagytok képesek megérteni mindazt, amit elmondott!’

Mondtam Európában a *bhaktáknak*, hogy „A *banyanfa* magja nagyon kicsi, belül azonban egy hatalmas fát rejt. Számomra ez tűrhetetlen. Mint *guru-mahārājám* tanítványa, és ennek az ISKCON közösségnek a tagja, kötelességem fenntartani a tekintélyt. Ezért jöttem, s most egy nagyszabású körutat teszek. El akarom némítani őket, be szeretném fogni a szájukat.” (Lecke. 1992. augusztus 20., Bhubaneswar)

